15/09/2020

“Όλο αυτό μπορεί να το θεωρήσει αδύνατον κάποιος που δεν αισθάνθηκε τον Χριστό”

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ο άνθρωπος της αγάπης του Χριστού βιώνει το πλήρωμα της Εκκλησίας ως κάτι δικό του, διότι «*με όλους τους αγίους*» έγινε μέρος της Εκκλησίας και «σύσσωμος» Χριστού. Γι’ αυτό κάθε μέλος αισθάνεται τον εαυτό του ως ολόκληρο σώμα, και αυτός είναι ο προκαθορισμένος σκοπός του Θεού, για όλους τους ανθρώπους, κυρίως για τους χριστιανούς· *«να γνωρίσετε την αγάπη του Χριστού, που ξεπερνά κάθε ανθρώπινη γνώση. Έτσι θα γεμίσει η ζωή σας με την πλούσια χάρη του Θεού»* (Εφεσ. 3, 19).

Με τον τρόπο αυτό σώζεται ο άνθρωπος από την αμαρτία, τον θάνατο και το διάβολο. Γι’ αυτό η σωτηρία μας δεν είναι τίποτε άλλο από την χριστοποίησή μας με τον Χριστό Σωτήρα και με όλες τις δικές του θεοδοτικές δυνάμεις. Η σωτηρία είναι διπλή διαδικασία· από τη μια να απελευθερώσουμε τον εαυτό μας από την

αμαρτία, τον θάνατο και το διάβολο, και από την άλλη να γεμίσουμε με τον Χριστό και Θεό, το Σωτήρα μας. Επιτυγχάνονται δηλαδή δύο σκοποί ταυτοχρόνως με την είσοδο του Κυρίου Ιησού στη ψυχή μας· από την μια γεμίζουμε από αυτόν με τα ιερά μυστήρια και τις άγιες αρετές, και από την άλλη απελευθερωνόμαστε από την αμαρτία, τον θάνατο και το διάβολο, αφού καταστρέφει όλες αυτές τις αντίθετες δυνάμεις με τη δύναμη της θεότητάς του. Έτσι η σωτηρία δεν είναι μόνον άφεση αμαρτιών αλλά και «*θέωση*», πράγμα που σημαίνει την «*πληρότητα*» της υπάρξεώς μας με τον Χριστό Θεό και Σωτήρα.

Με αυτό τον τρόπο ευχάριστα, αθόρυβα και εύκολα ο άνθρωπος με το Σωτήρα Χριστό γίνεται άνθρωπος του Θεού. Χωρίς όμως τον Χριστό ως Σωτήρα εμείς οι άνθρωποι κατορθώνουμε τα αντίθετα και γεμίζουμε τον εαυτό μας με τις αμαρτίες και τα πάθη έτσι δε χωρίς να το καταλάβουμε και να το βλέπουμε γεμίζουμε τον εαυτό μας μόνο με το διάβολο και το πλήρωμά του! Να πως εμείς οι άνθρωποι γινόμαστε «*στη ψυχή παιδιά του διαβόλου*» και αυτός γίνεται «*πατέρας μας*» και βασιλεύει σε όλους τους θρόνους της ανθρώπινης υπάρξεως· και στον θρόνο του νου, και της καρδιάς, και της συνειδήσεως, ακόμα και της θελήσεως!

Με την αμαρτία και τα πάθη ο διάβολος «*ψυχικά*» ταυτίζεται με την ανθρώπινη ύπαρξη. Εάν δεν συνέβαινε έτσι, τότε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός δεν θα ερχόταν με την ενσάρκωσή του στον κόσμο μας, ούτε θα εγίνετο άνθρωπος. Ο Θεός Λόγος έγινε άνθρωπος, για να εκδιώξει το διάβολο από τον άνθρωπο και να κατοικήσει μόνον αυτός σ' αυτόν. Γι' αυτό και η ευαγγελική εντολή είναι και σαφής και φυσική και απαραίτητη: *«για να γεμίσετε με την παρουσία του Θεού που γεμίζει πλήρως τα πάντα»* (βλ. Εφεσ. 1, 23). Γι' αυτό και η καθημερινή μας σκέψη και φροντίδα, το καθημερινό μας καθήκον πρέπει να είναι ο αγώνας. Ακατάπαυστα να κάνουμε στη ψυχή μας και στο σώμα μας ό,τι διατάσσει ο Κύριος με τις θεϊκές δυνάμεις των ιερών μυστηρίων και των αγίων αρετών· και πάνω από όλα με την προσευχή και τη νηστεία, διότι με τη βοήθειά τους εκδιώκεται ο διάβολος και καθετί του διαβόλου και του κακού. Ο Κύριός μας δήλωσε ότι *«αυτό το δαιμονικό γένος δεν βγαίνει παρά μόνο με προσευχή και νηστεία»* (Ματ. 17, 21). Αυτός είναι ο αγώνας από μια αδιάκοπη προσπάθεια για την θεώρηση της ανθρώπινης υπάρξεως, διότι εμείς σ' αυτό είμαστε «*καλεσμένοι*» από τον θαυμαστό Σωτήρα μας, να γίνουμε *«μέτοχοι της θείας φύσεως»* (Β΄ Πέτρ. 1, 4). *«Ο Θεός έχει τη δύναμη να κάνει απείρως περισσότερα απ' όσα ζητάμε ή σκεφτόμαστε, καθώς η δύναμή του ενεργεί σ' εμάς. Ας είναι δοξασμένος παντοτινά μέσα στην εκκλησία και διά του Ιησού Χριστού. Αμήν»* (Εφεσ. 3, 20-21).

Όλο αυτό μπορεί να το θεωρήσει αδύνατον κάποιος ο οποίος δεν αισθάνθηκε τον Χριστό και τη δύναμή του. Για όσους όμως τον αισθάνθηκαν με την πίστη τους σ'

αυτόν και την αγάπη και δοκίμασαν τη δύναμή του, αυτό είναι δυνατόν. Η ανθρώπινη σκέψη δεν μπορεί ποτέ να διανοηθεί σε όλο του το βάθος το μυστήριο της Εκκλησίας του Χριστού και το εις αυτήν εργαστήριο της σωτηρίας, της θεώσεως, της μεταμορφώσεως, της αναστάσεως και αναλήψεως· διότι πάντοτε το χωρίς σύγκριση, το ασύγκριτο, μένει αδιανόητο σ' εμάς τους χριστιανούς, και μόνο με τη βοήθεια και το φωτισμό της χάριτος το κατανοούμε. Εάν *«όλα είναι δυνατά γι' αυτόν που πιστεύει»* (Μαρκ. 9, 23), αυτή η πίστη είναι η υπερφυσική όψη της υπάρξεώς μας και με αυτήν ενεργεί σ' εμάς η αδιανόητη για τον κόσμο θεία χάρις του φιλανθρώπου μας Σωτήρα Χριστού, που μας δίνει τη θέωση. Αμήν.

Γέροντος Ιωσήφ, Εκ του θανάτου εις την ζωήν, Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 3, σ. 75-81, σε νεοελληνική απόδοση